

Men mine kommentarer i relation til De Konservatives og Venstres forlig med regeringen har jo at gøre med hele sammenhængen, hvor man har et budget på 307 mia. kr. og så indgår et forlig, hvor man berører poster på 3-4 mia. kr. og ikke mere. Det er, synes vi, en meget lille ændring, man reelt får igennem, når man ser på de posteringer, der foretages som følge af det forlig, der er indgået mellem regeringen, Venstre og De Konservative. Og derfor synes vi selvfølgelig ikke, at det kan være tilfredsstillende, at man har indgået forlig på det grundlag. Heri indgår dette forslag som en del af det forlig, man har indgået, og hvor man altså får ændringer i størrelsesordenen 750 mio. kr., men de 500 mio. kr. skal der jo først forhandles om i 1995.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

I forbindelse med hr. Kristian Thulesen Dahls bemærkning om, at pengene kun skulle beskattes én gang, kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan det skal forstås. Betyder det, at penge i denne verden kun kan blive beskattet én gang?

Det er nogle nye personer, der får dem; det er jo ikke den samme person. Pengene bliver beskattet, hver gang de skifter ejermand, hvis der er tale om indtægter. Det er vel rimeligt nok.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg tror ikke, det er ukendt, at Enhedslisten og Fremskridtspartiet ikke er enige på dette punkt.

Når det drejer sig om de skatter, som vi opfatter som misundelsesafgifter – herunder nævnte jeg bl.a. formueskatten – er det jo i det tilfælde en situation, hvor man kommer over en vis formuegrænse og så skal betale en skat yderligere oven i den skat, man tidligere har afleveret, og det synes vi er forkert.

Men også når det drejer sig om arveafgift, synes vi ikke, det er rimeligt, at de penge, som en person har sparet op, og som ved dødsfald går i arv til f.eks. børnene, og som er beskattet i det øjeblik, de er tjent, skal beskattes endnu en gang via arveafgift.

Jeg tror, vi har nogle helt grundlæggende forskellige opfattelser i Enhedslisten og Fremskridtspartiet på det her område. Vi vil selvfølgelig kæmpe for vores; sådan er jo den fair politiske kamp.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er et af de partier, der ikke

vil tage æren for dette lovforslag, men vi vil gerne støtte det, og vi vil gerne stemme for det.

Vi kan forstå, at det både har været en Venstremærkesag og en konservativ mærkesag, og at også Socialdemokratiet har været initiativtager i denne sag.

Fra radikal side har vi undret os over – og det gør vi stadig væk – at vi ikke i de mange år, hvor vi arbejdede intenst sammen med den borgerlige regering, blev præsenteret for et eneste forslag af denne her type. Det hænger selvfølgelig sammen med, at man har haft brug for gave- og arveafgifterne i statsbudgettet. Man har simpelt hen haft brug for pengene, og derfor har man ikke ønsket at ændre beskatningen. Så kan man gå nok så meget ud på vælgermøderne og kalde det misundelsesafgifter og alt muligt andet, som der jo er godt med musik i, men i realiteten har man ikke ønsket at gøre noget ved det, for man har haft brug for pengene.

Nu er der så indgået et forlig, hvor man har lavet nogle forenklinger og nogle ændringer. Det synes vi er helt fint. Vi har også tidligere været parat til at diskutere det, men vi kan godt tilslutte os det her forslag. Vi synes også, det er udmærket, at der laves nogle justeringer, efterhånden som samfundet udvikler sig og familiemønstrene ændrer sig.

Jeg tror, at det forslag til ændring af loven, som vil betyde mest i folks dagligliv, bliver forhøjelsen af det gavebeløb, som man afgiftsfrit kan give til sine nære pårørende. Hvis man en gang imellem studerer læserbrevkasser i blade, vil man se, at noget af det, der optager folk mest, er, hvordan de kan undgå, at nogle af deres uvenner i familien kan få del i den arv, som de ved at de vil efterlade sig. Og så kommer sagførerne og siger, at det kan de altså ved at give så og så meget i afgiftsfri gave til deres nære pårørende; så kan de favorisere én frem for en anden, og så kan man sidde dér som den rige tante og skabe rigtig meget splid i familien, og det kan man nu gøre med nogle større beløb. Det vil vi se frem til; så vil der komme nogle ekstra krydderier på brevkasserne i fremtiden. (Munterhed).

Bruno Jerup (EL):

Det var jo da en interessant begrundelse for at stemme for et lovforslag.

Jeg vil gerne sige, at vi fra Enhedslisten ikke støtter det her forslag. Det er jo endnu et eksempel på, at når det drejer sig om de svage og dem, der har få midler, er man hurtig til at skære i de-